

ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΝΙΑ
Β΄ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ: 12/04/22
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΤΕΣΣΕΡΙΣ (4)

«Νέος επιστήμονας ζητεί εργασία»

Μια από τις πολλές κραυγές αγωνίας που ακούγονται, είναι κι αυτή των νέων επιστημόνων που δηλώνουν ότι προτίθενται να ξενιτευτούν. Και αυτό, γιατί η αγορά εργασίας που έχει να κάνει με το αντικείμενο σπουδών τους στην Ελλάδα, απλώς δεν υπάρχει πια.

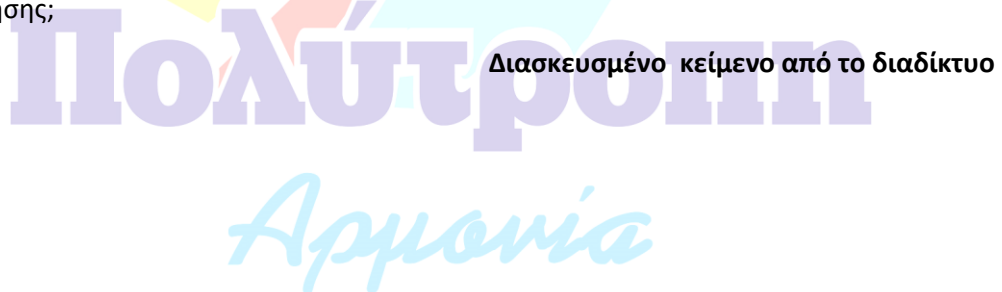
Η ανεργία των επιστημόνων είναι ένα φαινόμενο που σε κάποιους άλλους κλάδους άρχισε να είναι έντονη από τις αρχές του '80. Κατέστησαν το θέμα «πανεπιστημιακές σπουδές» κυρίαρχο παράγοντα κοινωνικής καταξίωσης. Το κράτος, αυτό το κράτος που διαχρονικά δείχνει ότι μισεί την παιδεία, στηρίχθηκε στα σημεία των καιρών και έδωσε στο λαό ό,τι ζητούσε. Οι πανεπιστημιακές σχολές πολλαπλασιάστηκαν, ΤΕΙ ξεφύτρωσαν σαν μανιτάρια σε κάθε γωνιά της ελληνικής επαρχίας, τα σύνορα χαλάρωσαν και έτσι χιλιάδες νέοι πήγαν για σπουδές στο εξωτερικό. Και επειδή η πρόσβαση στις σπουδές ήταν πια πολύ πιο εύκολη, αναπτύχθηκαν και οι κάθε λογής μεταπτυχιακές σπουδές. Ο καιρός περνούσε, το μεγάλο ποσοστό της νεολαίας σπούδαζε ή «σπούδαζε», τα ποσοστά ανεργίας των νέων ήταν σε πολύ χαμηλά επίπεδα.

Στους ελάχιστους διαμαρτυρούμενους για την παντελώς εκτός λογικής αγοράς ποσοτική ανάπτυξη πανεπιστημιακών σχολών, αλλά και τη σταθερά ποιοτική υποβάθμισή τους, η απάντηση ήταν ότι η απόκτηση γνώσης είναι ένα κοινωνικό αγαθό και σε καμιά περίπτωση δεν ταυτίζεται με την επαγγελματική εξασφάλιση. Όσοι πραγματικά λειτούργησαν σύμφωνα με την παραπάνω θεωρία, δεν είχαν πρόβλημα, με την έννοια ότι το επαγγελματικό μέλλον συνειδητά δε συνδέθηκε άμεσα με το αντικείμενο σπουδών. Τι ποσοστό όμως ήταν αυτό; Μάλλον μικρό απ' ό,τι φαίνεται.

Για όσα χρόνια η καθημερινότητα του νεοέλληνα προχωρούσε στον πλασματικό παράδεισο της προόδου με δανεικά, άλλος λιγότερο κι άλλος περισσότερο, όλοι ήταν επαγγελματικά ικανοποιημένοι. Ειδικά μετά το '90, με την αθρόα εισαγωγή φθηνών εργατικών χεριών, κυρίως από τα Βαλκάνια, ο μέσος Έλληνας σταμάτησε να έχει σχέση με οποιαδήποτε κοπιαστική εργασία. Κι αν για κάποιο λόγο δεν ήθελες ή δεν μπορούσες να έχεις μια «αξιοπρεπή» ιδιωτική εργασία, το δημόσιο ήταν εκεί, για να σου προσφέρει ευθέως

ή από το παράθυρο μια συνήθως τεχνοοικονομικά άχρηστη θέση δημοσίου υπαλλήλου. Ωστόσο, μόλις δυσκόλεψαν τα πράγματα, όταν άρχισε να αχνοφαίνεται ότι η επιβίωση δεν είναι τόσο εύκολη όσο θεωρούσαμε, ανακαλύψαμε το από καιρό προφανές, ότι δηλαδή η αγορά εργασίας, όπως την ξέραμε, έχει πια κορεστεί. Τα άτομα με τίτλους σπουδών σταμάτησαν να βρίσκουν δουλειά, γιατί απλώς δεν υπάρχουν δουλειές. Τέλειωσε και η καραμέλα του διορισμού στο δημόσιο και βρεθήκαμε όλοι μπροστά στην ωμή πραγματικότητα.

Για όσους λοιπόν διαμαρτύρονται ή αναπαράγουν δακρύβρεχτες δηλώσεις για ανεργία επιστημόνων, ενώ οι κανόνες του παιχνιδιού ήταν γνωστοί εδώ και πάρα μα πάρα πολλά χρόνια, ας δούμε λίγο διαφορετικά τα πράγματα, μήπως και απαντηθεί μερικώς το ερώτημα περί συσχέτισης των σπουδών με την αγορά εργασίας. Θέτω απλώς τον παρακάτω προβληματισμό: Στην περίπτωση που η επικρατούσα τα τελευταία 30 χρόνια λογική ήταν στη βάση του «παράγω τόσους επιστήμονες όσους μπορώ να απορροφήσω» και, στην ιδεατή περίπτωση που δεν υπήρχαν οι από το παράθυρο προσθήκες, έχει αναλογιστεί κανείς πόσα χρόνια τώρα έπρεπε να είναι κλειστές οι φυσικομαθηματικές ή οι φιλολογικές σχολές, αν υπήρχε πρόβλεψη για επαγγελματική αποκατάσταση όλων των πτυχιούχων; Ίσως έφτασε η ώρα να αποσυνδέσουμε την ανώτατη εκπαίδευση με το αντικείμενο επαγγελματικής ενασχόλησης;

ΘΕΜΑ Α

A1. Ποιο είναι το πρόβλημα που θίγει ο συγγραφέας και ποια λύση προτείνει ; (40-50 λέξεις)

A2. Σύμφωνα με το νόημα του κειμένου να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω προτάσεις ως σωστές ή λανθασμένες και να τεκμηριώσετε την απάντησή σας κάνοντας αντίστοιχες αναφορές σε χωρία του κειμένου

I). Η περίοδος της επίπλαστης προόδου με το διορισμό στο δημόσιο αντικαταστάθηκε από την ανεργία.

II) Ο κοινωνικός χαρακτήρας της γνώσης υπήρξε αντίληψη που ευνόησε αυτούς που συνέδεσαν τις σπουδές με την επαγγελματική αποκατάσταση.

III) Οι πανεπιστημιακές σπουδές δεν ήταν προσβάσιμες εξαιτίας της αδιαφορίας του κράτους.

IV) Η απόλυτη συσχέτιση σπουδών και επαγγελματικής αποκατάστασης θα επέβαλλε πολλά πανεπιστημιακά τμήματα να έχουν κλείσει.

A3. Πώς συνδέεται η παρακάτω εικόνα με το κείμενο;

Μονάδες 6

ΘΕΜΑ Β

B1. Να μετατρέψετε την ενεργητική σύνταξη σε παθητική «Θέτω απλώς τον παρακάτω προβληματισμό», «Ίσως, έφτασε η ώρα να αποσυνδέσουμε την ανώτατη εκπαίδευση με το αντικείμενο επαγγελματικής ενασχόλησης;»

B2. Να σχηματίσετε τα μονολεκτικά παραθετικά των παρακάτω λέξεων διατηρώντας την πτώση και τον αριθμό που βρίσκονται: πολλές, μεγάλο, μικρό, εύκολη, φθηνών, ωμή

B3. Να εντοπίσετε τα υποκείμενα, αντικείμενα και κατηγορούμενα στις παρακάτω προτάσεις

- i) Κατέστησαν το θέμα κυρίαρχο παράγοντα κοινωνικής καταξίωσης
- ii) Και επειδή η πρόσβαση στις σπουδές ήταν πια πολύ πιο εύκολη, αναπτύχθηκαν οι κάθε λογής μεταπτυχιακές σπουδές
- iii) Όσοι πραγματικά λειτούργησαν σύμφωνα με την παραπάνω θεωρία, δεν είχαν πρόβλημα
- iv) Στην ιδεατή περίπτωση που δεν υπήρχαν προσθήκες, έχει αναλογιστεί κανείς πόσα χρόνια τώρα έπρεπε να είναι κλειστές οι φυσικομαθηματικές ή οι φιλολογικές σχολές;

Πολύτροπη

Μονάδες 4

ΘΕΜΑ Γ

Αρμονία

Με αφορμή τη συζήτηση που διεξήχθη στο μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας σχετικά με το επάγγελμα, αναλαμβάνετε να γράψετε ένα άρθρο αναφέροντας τους λόγους για τους οποίους η επιλογή του επαγγέλματος έχει βαρύνουσα σημασία για τον άνθρωπο. Στη συνέχεια, να καθορίσετε τους παράγοντες που πρέπει να επηρεάζουν αυτή την επιλογή.

Μονάδες 10